

ie use uedezhe, ino nister pred nim / namore scrito biti. Iest bi tudi imel / Venspachnien ino odlozhen biti od Vfega Ve- / -selia usech Bohiech Suetnikou. Jest / bi tudi imel odpachnen ino oduershen biti / od tiga fhelniga Pogledainia tiga periasniuiga / obлизia nashiga Lubiga Gospoda Jesvſa Chris- / -tusa, od sod do Vekoma. / Satorai spumni ti Zhlouek tako Strashno ino / grosnoutno Sodbo ti sto Kriuo persego / sam Zhes fe gourish, Ino Sato popre dobru / pomisli Kaij ti gourisch alli Dech, per / tem more an Vsaketerae Kateri tu / Shlishi ino ie perprizhi merkati Kaij / ta Kriua Prisega na sebi noshi ino / Kako ta Zhlouek se sauseshe, Vti Kriui / Persegi, od Boga usiga mogozniga sgublen / grata, pred tem se Vsak Zhlouek Vari / per suoie Dushe Suelizhanie. / Natu Imaio ti Prizhauzhi Sgori Vsignienim / Tremi perste le te besede nach gourish. / Jest N: N: persheshem per moi gari / Vsignienmi prause telesne Veste ino / persege, de iest ute rezhi Vkateri / sdaj iest odmoiga Sopernika / sem ob doushen ino Satoshen, / Zelo nadoulshen, Ino de Iest niemo / per tuistu N: nekole san denar, / Scofezo ali meruo nikar Kaij / uez Vueziga sem Kriuo Sturil, / Koker meni Bog pomaigai, Ino / niega fueti Euan-gelium. /

Janez Kos

2.

Arhiv Slovenije v Ljubljani

SLOVENSKI PRISEŽNI POUK IZ METLIKE

V Arhivu Slovenije hranimo v neurejenem arhivskem gradivu mesta Višnja gora osemlistni nedatirani zvezek velikosti $17,5 \times 11,5$ cm. V njem je od druge do sedme strani vpisan pouk prisežniku in obrazec prisege v slovenščini. Ista roka kot slovensko besedilo je zapisala tudi beležke na prvi strani, v katerih se navajajo imena Jure Skrazki, Miculek, Jure Thomaschitsch, Gabre Poiauinaz, Peter Zaar in Johann Kopaschowitz St. Gerichts Verwalt und Rath alda. Na 14. in 15. strani zvezka piše:

auf anderthalb gegewenes Wein der Kürchen St. Martini geherig alss

	2 Labl	1 Mas
Jury Gerdenz	4	1
Andre Staricha	2	
Michl Jankouitsch	1	1
Michal Schugl	2	
Anton Kolbeschen v. L. dorf	1	5
Lorenz Tallitsch	2	
Anton Panian	2	
Anton Weiss	2	
Petter Pirtitsch	2	
Martin Jurajz	2	
Michl Laurantschitsch	1	1
Petter Wachoritsch	1	1/2
James Wratanitsch		5
Petter Migsche	1	1
Ansche Schloger		3
Michl Doktoritsch	1	4
mehr Wachoritsch		6
Mathia Popitsch		15
Lorenz Tallitsch		7
Michl Doctoritsch	1	
drabant		3
	1 Eimer	5
		3
Anton Lauschin	1 Eimer	
Johann Wajukh	1 Eimer	

V beležki na zadnji strani se omenja Almosen Perto, Kodrin in čevljarski vajenec Krištof Machner iz Varaždina. Zapisni na zadnjih straneh so od druge roke.

Pouk prisežniku ima pet točk, prva dva odstavka tvorita prvi točki, naslednje pa so oštevilčene. Njim sledi navodilo o načinu prisege. Zadnji odstavek slovenskega besedila je prisega, ki ima splošni del in posebni del. Posebni del je bil od prisežnika do prisežnika drugačen. Pisec ga je označil s poševnima črticama. Drugi primer posebnega dela je pisec zapisal na spodnji rob lista; glasi se: »de ie temu prizheozhimu Johan Malneritsche videozha bla leta ute duschnimu bismu imenuana Raitenga pod katera ie oni Sua lesta roko.« Nad besedico »de« (*) je z drugo roko zapisano »de Joseph Watsch«, besede »na moi posledni dan« je pisec prečrtal in nad njimi zapisal »na moie pusledna ura« (**).

Slovensko besedilo je naslednje:

Jsuershen budem, od liza ali obлизhia Boshiga, de meni Tuistu oblitshia Boshie bode enu praklestuo alle ferdamanie moiga Telleſsa inu moie dushe Vekomai.

Drugemu gouori en Vsaki ne doushni ienu keruu persesheni zlouk koker be on reku, oku iest danashni dan kriu persheshem, toku iest prosem Boga ozheta, Siinu, ienu Suetga Duha de meni namoi perhodni zhaſs kadar se moia Dusha Steleſsa lozhila bode nigdar Hpomuzhi inu kueseli napride.

3^{imo} katieri kriu persesha ta letoku gouori, koker debi Reku, oku iest dones keruu perseshem Toku iest prosem gospud Boga, ozheta Siinu, ienu Suetga duha, de shiga Jsuelscheria Jesusa Christusa Debe negoua naisrezhena gnada ienu ta nedolschnast negouiga britkiga Terpleina ienu Smerti, meni Vbogimu Greishni-ku billa isbrisana inu Sgublena.

4^{imo} Kateri kriu persesha Ta letoku gouori, koker debe reku, oku iest Dones kriu persesham Toku iest prosem gospud Boga, ozheta Siinu, ienu Suetga duha, de moie dusha katera ie per Tem zhetertem perstu Sastoplena, ienu moie Tellu kateru Bode per tem petem perstu Spomishlenu Skupeie Vek Vekomai Sgublenu Bode na ta pusledni zhas Te strashne Sodbe, pred katero iest kriu persesheni zlouek kraitenge Stau budem, ienu de imam od delen ienu potren biti ad ussej Suetnika imam tudi resbien biti od Suetega Pogleda alij obлизhia nashiga gospuda Jesusa Christusa Vek Vekomei.

Satega Volla Smisle o kershanski zlouek, koku eno Strashno Sodbo sam zehs sebe oku kriuu perseshesh, resodenesh ienu polek tega more enu prau kershansku Serze smislet, kai kriuo persega Vjsebe ima alle Sapopade.

She Vezh, kateri kriu perseshe, Se odpouei Gospud bogu ienu negoui milosti, Temu teshkemu terpleinu ienu britke Smerti nashiga gospuda Jesusa Christusa, inu usje dobruti.

Drugemu usame Ta kriuu persesheni Zlouek Snegouo kriuo persega Temu Super katerega on kriu perseshe negouu poshteine, Blagu, ienu usse, Sakai ta kriua prizha gauori.

5mo ta kriue perseshenik Snegouo kriuo persego premove Tega Richtaria, inu polek nega uefs zelli Suet alle Rath. De Zhestu ena kriua Sententia ali Sposnaine isrezheno bode, ienu koker Tudi ogolffia inu perprave Tega, Super katerega gauori, Satu niegouo, Temu Drugemu pak, katerimu nashlishi on da.

Satega Volla ta kriui Perseshenik nigdar namore Boshiga obлизhia Videt, temutsh toku zhlouek hudobne is hudem Duham ali Shudizham, ienu uragam Voblast pride, oku Supet nada nasai, temu, komer ie kei Shnegouo kriuo persego aduseu: Vgлиhi Vishi toku zlouek Sam Sebe kuezhnemu ferdameinu isda, ieno niegoua Dushia nigdar obлизhia Boshiga nauidi. hpuslednimu nigdar Sasuoiga shiuola na letem Suetu tega Shiuleine nabode imu, ienu Se odgouori ujsemu poshteinu tega sueťa, ienu useh Suoih Peria!lu na letem Suetu, ienu nar hpuslednimu Se negoua kriua persega more isueidet, ienu na dan priti, ienu Vpergouaru mei ludmi osstatu per temu more Vsaki dobru smislet, ienu Varuat Suoio Dusho.

Kader ozhe eden persezhe toku ima trij perste gori Vsdignet, ienu Rezhi.

Jest N: N: perseshem nar popreit Bogu ozhetu, Sijnu ienu Suetmu Duchu, Lubi Diuizi Mariae, Vsem Boschim Suetnikam, ienu Suetnizam, Vsem nebeskим Angelzam / de sa leta douh katerga iest pagieruam nisem iest al katere druge deb blu mene Videozhe na de sa use lete ute tem naprei danemu Specificationu imenuane poshte nezh preieu, in koker tudi seh Sranzem gospudam anton paikam Leteh imenuaneh posht nabenkrat poraitou / koker meni prou buh na** moie pusledna ura pomagai Ta nar praezhastitliua bres usega madesha Spozheta Diuiza ienu mate Boschia Maria use Boschie Suetnike, ienui Suetnize, Tude use nebeskki Angelzi, ta Suete euangelium inu nascha Catolshka uera na moi pusledni dan, kader Se moia Dushiza ad telesa lozhila bode, Dushize ke isuelitscheinu pomagai, ienu po negoue Sueti uoli, oku iest pak pokrium perseshem na letem Sueitu uprizha Straffan, tankei tudi od Soie Suete gnade ienu milosti ia tudi gmeine useh Suetnikou inu Suetniz od lozham bodem Vek Vekomai amen.*

Priimki, ki so navedeni v zvezku, dajatev vina in navedba cerkve sv. Martina, posebej pa omemba »Gericht Vervalt«, nas pri ugotavljanju kraja in časa njegovega nastanka vodijo iz Višnje gore v Belo krajino, v Metliko.

V seznamu dajalcev vina na zadnjih straneh zvezka je zapisanih kar šest takih priimkov, ki jih v 18. stoletju najdemo med metliškimi meščani (Panjan, Mikše, Weis, Pirčič, Jankovič, Bajuk), in več drugih, ki so značilni za Belo krajino (Stariha, Doktorič, Popič, Talič). Zapisana pa sta tudi Anton Panjan in Ivan Bajuk, ki se v delu dr. Antona Svetina (Metlika. Dve razpravi iz pravne zgodovine mesta in okolice, Ljubljana 1944) omenjata v letih od 1711 do 1784 kot metliška meščana. Bolj kot ta imena potrjujejo domnevo, da je zvezek nastal v Metliki, navedba cerkvice sv. Martina in zlasti zapis na prvi strani: »Johann Kopschowitz St. Gerichts Verwalt. und Rath alda«. Svetina pravi (na strani 107), da se je ta drugi mestni uradnik Gerichts Verwalter imenoval v virih tudi starešina in da kaže institucija tega metliškega uradnika na vpliv pravnih običajev in predpisov iz bližnje Hrvaške. Priimka Kopašovic v Svetinovem delu ne zasledimo, pač pa navaja (na straneh 60 in 104) v letih 1712 in 1716 meščana Ivana Kosapoviča, ki je najbrž kasnejši starešina Ivan Kopašovic, le da ga je pisec zvezka nerodno zapisal. Svetina pravi (na strani 99), da je bil razpravni jezik na metliških pravdah slovenski in zato je povsem razumljivo, da je moral imeti mestni sodnik pri roki pouk prisežniku in obrazec prisege v slovenščini.

Sodimo, da je zvezek nastal nekje v drugi polovici 18. stoletja.

Kako je zvezek prišel iz Metlike v višnjegorski mestni arhiv, je najbrž nerazrešljiva uganka.